

חנה מרגלית איננה

חנה שלנו איננה.
אחרי שנינו של מלחמה במחלה קשה, סוף כל סוף הגיעו לסיום היסורים.
חנה נולדה בפברואר 1913 באמסטרדם הולנד, אחות לשלושה אחיב, שאחד מהם נספה בשואה.
מהיום הראשון שלי במעין צבי הכרתי את חנה מכוון שהיתה שכנה שלי, היו לנו הרבה דברים במשותף, למשל, היא היתה בת יחידה ולה שלושה אחיב, גם אני. שם הנעורים שלה היה הירש ולה אב ואחז עם שני ילדים, חוה ומקס.

היתה לי הזכות לעבוד עם חנה שנים רבות, בעיקר במתפורה היא ותחטור לי מאד. אישה זכרה עם חוש הומור.

בזמן כיבוש הולנד בין השנים 1943 - 1945 הסתתרה חנה בביתה של משפחה נוצרית. לאחז גמר המלחמה עבדה כאחות בבית חולים.

בדצמבר 1946 עלתה ארצה ודרך נחנה המעצר בקפריסין. ב-1948 הגיעה למניין צבי. כאן הכירה את חיים וב-1951 התחתנו. כעבור זמן נולד להבן שנפטר אחרי מספר ימים.

בגיל מבוגר יותר אימצו את היתומים חיה ויוסי, שמצאו אצלם בית חם ואוהב.

חנה היתה פעילה בוועדות הקיבוץ: עבודה, קליטה ומינויים. היא גם היתה טודינית עבודה. זמן מה היתה מטפלת ילדים ולאחר מכן עבדה במטבח הילדים. כאשר מצבה הבריאותי לא איפשר לה לעבוד במטבח הצטרפה למתפורה, מכרה צמר והית יועצת סריגה לרבים.

כשמצבה החמיר וצמר כבר לא היה באופנה, חנה עברה לעבוד בתיקונים במכונות הטריקו. יהד עבדה איתי, עם ורה ועם דבורה ז"ל עד שהמוזלה הכניעה אותה והיא נאלצה להשאר בבית, בטיפול המסור של חיים ועזרה מטיפול החולים. כשחיים נאלץ להכנס לבית הסיעודי היה לה קשה, לבסוף גם היא נכנסה לשם וטופלה במסירות עד יום מותה.

תנוח בשלום. יהי זכרה ברוך.

חוה הירש.